

57. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel
TŘEŠŤSKÉ DIVADELNÍ JARO

21. 3. 2018 | cena 5 Kč

OKO 6

Dnes hrajeme
Popelka

Dnes hrajeme
Grönholmova metoda

Včerejší představení
O kováři Matějovi

Včerejší představení
Balada pro banditu

O kováři Matějovi

DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť - Lišáci

Pohádka Stanislava Tomka O kováři Matějovi vykazuje řadu znaků nepříliš kvalitní dramatické tvorby pro divadlo určené dětem. Od kvality jazyka, kterým je hra napsána, přes prostoduché písňové texty s banálními rýmy až po logiku děje. Hlavním nedostatkem pak je velká míra popisnosti na úkor jevištních dramatických situací. V součtu to vše pak přináší nudu do hlediště, protože není na co se dívat, a vlastně ani není moc co poslouchat. A hlavně – z pohledu herců není co hrát. Výchozí text Stanislava Tomka také obsahuje i dnes již poněkud zastaralé třídní rozdělení společnosti, známé z dob počátku českého divadla, kdy se bojovalo o právo na sebeurčení českého obyvatelstva v dobách obrození. Podobný přístup pak lze objevit v propagandistických textech z dob zobrazování světa šlechty a tzv. vyšších vrstev jako světa zla, povýšenosti a potlačování tzv. prostého lidu. To všechno je dnes již poněkud zastaralé.

I když se Stanislav Tomek snaží

na jeviště přivést kladné a záporné hrdiny, je celkem složité je jednoznačně určit. To pak znesnadňuje nejen práci herců, ale i práci režiséra. Co se jednotlivých hereckých výkonů týká, věci by pomohla větší jistota v pěveckém projevu při písničkách a vyšší míra přirozenosti místo známek nacvičenosti jednotlivých situací.

Co na to diváci

- Moc se mi líbily princeznovské šaty. A vůbec celá princezna. Byla krásná.
- Líbily se mi kulisy, hlavně třeštský zámek.
- Matěj byl hodnej, protože královně vrátil peníze.

DS Jana Lišky je pověstný bohatou výpravou svých inscenací. Ta je také hlavním kladem

pohádky O kováři Matějovi. V hereckých výkonech najdeme řadu známek talentu, který je možno dále rozvíjet cílevědomým a poučeným pedagogickým vedením. Účinkující děti a mládež, bude-li jim dán prostor pro projev jim vlastní hravosti (už toto však souvisí s výběrem textu, který spontánní radost a dětskou seberealizaci na jevišti umožňuje), zcela jistě mají čím publikum oslovit.

Do budoucna lze jen souboru popřát, aby se setkal se skutečně kvalitní předlohou (doporučujeme hledat na www.dobredivadlodetem.cz), neboť předpoklady a chuť do hraní divadla jsou zde očividné.

Za porotu Ladislav Vrchovský

OKEM poroty:

Balada pro banditu

GOB a SOŠ Telč

Spolek bez názvu, čítající na dvě desítky mladých lidí, přivezl na letošní Třeštské divadelní jaro Baladu pro banditu. Ano, tu Baladu pro banditu, která vzešla v roce 1933 původně jako balada Nikola Šuhaj loupežník z pera Ivana Olbrachta a kterou o čtyřicet let později, inkognito zdramatizoval Milan Uhde, český spisovatel, dramatik, scénárista a disident. Už po své premiéře v roce 1975, se teď už muzikál, stal erbovní inscenací Divadla na provázku a k fenomenálnímu úspěchu přispěly dnes již zlidovělé písně Miloše Štědrone.

V tomto momentě patří spolku velký obdiv za odvalu, že si právě tuto předlohu vybral. Už pár minut po začátku tradiční rozpravy po představení z řad diváků zazněla jména Donutil a Bittová. Obavy ze srovnávání se známým zpracováním studenti zaplašili a šli do toho. Zároveň patří těmto mladým lidem i dík za to, že právě v dnešní době sáhli právě po této předloze.

Známy příběh o vojenském zběhovi Nikolovi, který se po návratu do rodné Koločavy stane obávaným zbojníkem, studenti orámovali současnou školní exkurzí do míst, kde se vše kdysi odehrálo. Pak už stačilo málo. Jeden ze spolužáků znaven výletem usnul a všechny nás ve svém snu přenesl z muzea Nikolvy Šuhaje do centra dění tehdejších událostí.

Pak se odehraje příběh o lásce, zradě, čarodějnických kouzlech a touze po svobodě. Příběh loupežníka Nikolvy, který chudým dává to, co ukradne bohatým. Za tuto činnost je pronásledován četníky a je na něj vypsána velká odměna. Skrývá se v lesích a jen občas schází tajně do Koločavy za svou milovanou ženou Eržikou. Nakonec ho zabijí jeho kamarádi. Po té se spolužák probudí a s celou exkurzí se vracíme zpět do reality.

Na celé inscenaci je vidět hodně práce a elánu celého spolku. Scéna je velmi úsporná, což vychází vstříc divákově fantazii. A možná mohla být ještě úspornější. Malované paravány za stolem, který je solitérem scény, byly zbytečně rozptylující. Stejně tak použité rekvizity. Realistické vzduchovky, které spíše hercům překážely a dost toporně se s nimi potýkali, nebo bizarní infantilní dřevěný koník, jehož přítomnost působila až fraškovitě, atmosféru a vážnost scény v podstatě zrušil. Co naopak celému vyznění neubírá, je kombinace civilních a dobových kostýmů.

Choreografie velkých sborových scén je milým osvěžením celé inscenace. Zpívající dívky ve vkusných kostýmech udržují do určité míry pozornost diváka a mohly by ještě více. Stačí promyšleněji uchopit a cítit prostor s tím, že každý jejich taneční krůček a pohyb má svůj důvod a význam.

Jak již bylo zmíněno, Balada pro banditu je silný příběh nabitý dramatickými situacemi, konflikty, zvraty, intrikami, láskou, bojem o přežití, souboji svědomí a to je i pro zkušené herce velký oříšek. Není proto divu, že s čistotou mládí studentů spolku z Telče, je jistě velmi

obtížné hledat ve složitosti vztahů a motivů jednotlivých postav čitelné divadelní řešení. S nadšeným mladým týmem se tady ale rýsuje skutečně velká výzva pro režiséra.

Stěžejní a naprosto nedílnou součástí děje Balady pro banditu je muzika. Na okraji scény je v našem případě přítomno trio ve složení klávesy, violoncello a flétna. Odkudsi z nitra jeviště místy zaznívá fukací harmonika a sám Nikola na scéně

Co na to diváci

- Mě se líbí na divadle živá hudba. Paní učitelka byla pro vás velkou oporou. Hudební stránka super, ale po herecké stránce jsem vše nevěřila.
- Chtěl bych vyzdvihnout roli Eržiky, má moc pěkný hlas.
- Občas rozpačitý herecký projev, ale hra byla velmi milá, příjemná. Pomohlo by trochu přidat na hlase.
- Hru jsem viděla v Telči, parádně jste se poprali s velkým jevištěm. Díky za hru.

několikrát rozezní struny kytary. Velmi dobře zažitě písně rozpoznáváme i přes občasné nedostatky ve výslovnosti a intenzitě pěveckých výkonů.

Studenti ze spolku bez názvu z Telče třeštskému publiku předvedli nadšené studentské divadlo, kterému v důležitém maturitním ročníku věnovali jistě mnoho času. Svým čistým

nadšením a zaujetím potvrdili sílu tohoto příběhu. Všem přejeme úspěšné složení zkoušky dospělosti a mnoho dalších zážitků a setkání na divadelních prknech.

Za porotu Alena Veliká

OKO zaostřuje na:

Třeštíci při ZŠ Třešť

Tento název používá soubor sice pouhé tři roky, ale dramatické činnosti se věnuje už léta. Třeštíci jsou především žáky ze třídy paní učitelky Kadlecové a pana učitele Vonky. Šikovných dětí je ale na škole více, proto ke spolupráci přizvali i některé spolužáky z jiných tříd. Nacvičovat soubor začíná vždy již koncem září, v říjnu si vyjede na divadelní víkend, kde udělá pokaždé ohromný kus práce. Pak zkouší ve středu před vyučováním a občas i o sobotách. Těsně před premiérou má soubor intenzivní zkoušku v rámci dvoudenní akce, při níž nocuje ve škole. Novou hru soubor představuje vždy v předvánočním týdnu, neboť ji každý rok věnuje všem spolužákům a rodičům jako vánoční dárek. Na jaře Třeštíci vystupují pro děti z okolních ZŠ a účastní se i divadelního minifestiválu v Telči. Pak mají mladí herci chvíli oddych a v září začínají nanovo. Vloni poprvé Třeštíci strávili jeden prázdninový týden na TZ ve Zvolenovicích, který byl naplněn spoustou her a soutěží, z nichž řada byla právě laděna hudebně a dramaticky.

„Příprava je časově velmi náročná, ale užíváme si to, často se dost nasmějeme a hlavně nás těší potlesk a pochvala od našich diváků, což je ro nás ta nejlepší odměna.“

OKO představuje hru:

Popelka

Třešťáci při ZŠ Třešť / autor: Božena Němcová
pohádka / 65 minut bez přestávky

O pohádce Popelka není třeba cokoli psát. Popelku všichni známe... Scénář Třešťáci zpracovali podle té starší filmové verze. A proč? Protože tam jsou ty nejkrásnější pohádkové písničky. A přestože jde v příběhu především o lásku, nechybí ani scény humorné. A tak je to pohádka, jak má být.

OKO zaostřuje na:

Divadelní spolek Jiří, Poděbrady

Divadelní spolek Jiří byl založen v roce 1861 a letos oslaví 157 let své nepřetržité činnosti. V současné době má 68 členů a ročně do jeho repertoáru přibývají dva až tři premiérové tituly. Snaží se o žánrovou vyváženost nabízených inscenací, hraje pohádky, komedie i vážnější hry a v neposlední řadě se nebojí divadelně experimentovat. Někteří členové byli divadlem natolik ovlivněni, že se později rozhodli pro herectví i profesně. Poděbradští ochotníci se nikdy nevyhýbali spolupráci s profesionály, kteří vždy přispívají ke zkvalitňování spolkové činnosti. V poslední době jsme na poli hereckém i režijním spolupracovali s Otakarem Brouskem mladším (Fanfán Tulipán, Dlouhá cesta, Jak to tenkrát bylo), Pavlem Novým

(Dlouhá cesta), Ladislavem Županičem (Dlouhá cesta), Martou Hrachovinovou (Dlouhá cesta), Pavlem Trávníčkem (Oxygen, Zapomeňte na Hérostrata), Igorem Barešem (Na drátě je klokan) a Lumírem Olšovským (Králobraní).

Kromě tradičních divadelních projektů DS Jiří pořádá a spolupořádá kulturní akce v Poděbradech, zejména celostátní divadelní přehlídku FEMAD a kostýmované procházky po historických místech města, nazvané příznačně Oživlé Poděbrady. Ty se těší během celých letních prázdnin mimořádnému zájmu veřejnosti.

OKO představuje hru:

Grönholmova metoda

Divadelní spolek Jiří, Poděbrady / autor: Jordi Galcerán
drama / 65 minut bez přestávky

Napínavý psychothriller s prvky mrazivé komedie současného španělského dramatika z roku 2004 ukazuje v komorním dramatu, kam až jsou lidé schopni zajít v touze získat výtečně placené místo, jak jsou ochotni s sebou nechat manipulovat s vidinou úspěchu a současně jak příležitost mít moc vede až k hlubokému opovrhování člověkem jako svébytnou osobností. Mrazivý příběh plný neskrývaných emocí ukazuje odcizenost současné doby, kdy se člověk drcen soukolím může velmi snadno stát pokusným králíkem a svádí pak nerovný, zoufalý boj o přežití.

**Třeštské
Divadelní
Jaro**

**Sledujte aktuality na
www.trestskedivadelnijaro.cz**

Na co se můžete těšit zítra?

22. 3. v 9.30 hod. **Drak pro princeznu**
hraje Dětský divadelní spolek Žirovnice

22. 3. v 19.30 hod. **Jo, není to jednoduché**
hraje Divadelní spolek Lucerna, Vilémovice

Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2018:

Město Třešť

Kraj Vysočina

PODZIMEK
& SYNOVÉ

I C O M
transport a.s.

Amplus
pro Object

VHST
profesionální partnerství

MINISTERSTVO
KULTURY

LEIXA
VÝROBA
AUTOMATICKÝCH
DVEŘÍ
KRUŽÍK

TECHNICKÉ SLUŽBY TŘEŠŤ,
spol. s r. o.

EUROTECH
Třešť

DORR

FCC
Environment

TISKÁRNA
K&M PRESS

AGSERVIS
ZEMĚDĚLSKÁ TECHNIKA

Amarok

Partneři festivalu:

Mediální partneři:

Vysočina
Český rozhlas

JIHLAVSKÉ LISTY

Vydalo: Město Třešť v nákladu 150 ks / Redakce OKA: TIC Třešť / Foto: Martin Čáp, archiv souborů
Sazba, grafika: Zdeněk Hajn / Tisk: Tiskárna K&M Press Třešť